

Каравела.

Великият океанъ и неговитѣ знаменити изследователи.

Историко-географски очеркъ отъ Н. Лебедевъ.

Моретата и океанитѣ иматъ грамално значение въ живота на народитѣ. Още отъ дълбока древностъ тѣ сж служили, заедно съ рѣкитѣ, като велики водни пѣтища, по които сж се разселвали хората по земното кълбо. По брѣговетѣ на моретата сж блеснали първитѣ искри на културата и прогреса, а морскитѣ вълни сж помагали за разпространението на цивилизацията.

Вѣчно развълнуваното море, което се простира далечъ задъ хоризонта, е пораждало у първобитнитѣ крайморски жители идеята за безкрайностъ. То е разширявало тѣхния умственъ крѣгзоръ, изостряло е зрението имъ и е развивало въ душата на тѣзи народи могъщъ и смѣлъ духъ.

Морето мамѣло хората навжтре и, привлечани отъ желанието да узнаятъ, какво има задъ далечния хоризонтъ, тѣ започвали да строятъ лодки и ладии, пуцали се съ тѣхъ по морскитѣ вълни и се запознавали съ други земи и народи.

Но не изеднажъ е упозналъ човѣкъ своето жилище — земята и окрѣжаващитѣ я морета. За древнитѣ гърци е съществувало само Срѣдиземното море. Едва по-късно е станалъ известенъ Атлантическиятъ океанъ, като западно море, и Индийскитъ — като източно море.

Епохата на великитѣ географски открития, чието начало положилъ Христофоръ Колумбъ, запознала европейцитѣ съ западнитѣ брѣгове на Атлантическия океанъ. Скоро следъ това се явилъ на историческата сцена и Великиятъ океанъ, откритъ отъ испанеца Васко Нунецъ Балбоа.